

NADĚJÁČEK

“o.s. NADĚJE pro všechny”

Ročník II, číslo 13.

Září 2014

Adrenaliňák ...

... nebo-li “Adrenalinový víkend Nadějáků” v Litovelském Pomoraví. Tento projekt plný aktivit podpořila Nadace OKD ze svého programu SRDCOVKA.

Do Olomouce odjíždíme námi oblíbeným vlakem RegioJet, přestupujeme na MHD a následuje pěší přesun slunečným podvečerem do místa ubytování. Naše věci již jsou na místě, dvě doprovodná auta nám je převezla a řidiči je naskládali do společenské místnosti ještě než jsme přišli.

Letos jsme se ubytovali v Lovecké chatě u obce Horka nad Moravou. Úvodní slovo “Letos“, znamená, že nejsme v Litovelském Pomoraví poprvé a již třetí rok nám možnost raftingu se svým týmem zajišťuje Bc. Jiří Novák z Dětského dopravního centra-Sportcentra v Prostějově.

Náš kamarád
Jírka,
ze Sportcentra
v Prostějově

Po příchodu na Loveckou chatu večeríme vlastní velkou svačinou :) a poté si ještě stihneme koupit pití a pamlsky. Následuje rozdělení do pokojů a hygiena. Před spaním se všichni dovídáme program zítřejšího sobotního dne, který začne všemi oblíbeným budičkem a rozevíčkou v 7,30hod. :)

A je to tady ..... BUDÍČČÉEK :-)) .....

Oblekáme svá ospalá těla a vycházíme na terasu, odkud vybíháme před chatu na rozevíčku, kterou dnes vede Hanahu. Pokouší se zábavnou formou probudit naše hlavinky k životu.

Poznali jste co právě děláme?
Správně ... ranní rozevíčka :)

Než jsme se stačili po rozevíčce všichni nasnídat, přijel Jírka ze Sportcentra se svými přáteli. Po roce se opět srdečně vítáme. Rozdělujeme se na dvě skupiny. První skupina nastoupí venku v oblečení na koloběžky a do raftu, druhá se nachystá k vyjížďce na koních.

A jdeme na to!!!

Motto dne : Neodkládej na zítřek, co si můžeš užít dnes. (Josh Billing)

První skupina nasazuje helmy a vyjíždí pod vedením kluků ze Sportcentra na koloběžkách, až k místu, kde se nalodíme na rafty.

Chcete-li nám jakkoliv pomoci i v letošním roce 2014 kontakty na vedení sdružení naleznete na níže uvedených webových stránkách.

SPONZORSKÉ OKÉNKO

Nadace OKD
v rámci programu
SRDCOVKA

Podpořila
“Adrenalinový víkend Nadějáků” prostřednictvím pana Jozefa Kolára, zaměstnance OKD, který pro “Naději” o dotaci zažádal.

Díky

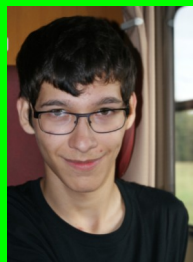

Narozeniny slaví

RÁĎA

KATKA

LUKÁŠ

ZAMYŠLENÍ

Nehraješ si nějakou hru nebo nevybarvuješ obrázek s dítětem, abys mu předvedl svou nadřazenost. Spíš se vědomě omezíš, abys váš vztah usnadnil a dal najevo, že si ho vážíš.

Možná i prohraješ, abys vzbudil lásku.

Nejde o to, kdo vyhraje či prohraje, ale o lásku a úctu.

úryvek z knížky “Chatrč”

Adrenaliňák ...

Po dojezdu na místo nalodění doplňujeme tekutiny, prezujeme se do raftové obuvi, oblékáme záchranné vesty, nasazujeme zpět přilby a dostáváme pádla. Mezitím jsou již rafty připraveny (nafouknuty), každá ze tří lodí veze sebou pumpu pro případné potřebné dofouknutí. Opatrně nastupujeme, jsou nám určena místa, kde máme sedět. Do každého plavidla nastoupí "kapitán a kormidelník v jedné osobě" a vyrazíme na vodu.

Proplouváme peřejí "Malé vody", jednoho z mnoha ramen řeky Moravy.

Po 50 metrech vstupujeme pod mostem do náruče hučící peřeje. Někteří z nás to odnesli mokřými zadky, ale hlavně jsme si peřej užili a zakřičeli si při jejím proplouvání. Máme i diváky, a to cyklisty, kteří sledují náš průjezd peřejí v bezpečí na mostě nad "Malou vodou", jedním z ramen řeky Moravy. Řeka se točí nesčetnými zákrutami, máme co dělat, abychom se udrželi v optimálním proudu, občas se zaklesneme do stromů spadlých do vody. Místy musíme rychle sklonit hlavy dolů pod větve, které jsou příliš nízko nad hladinou řeky, helmy nám přicházejí vhod. Zatímco první skupina si pluje po "Malé vodě", druhá nasedá na koně a projíždí okolí Lovecké chaty za nezbytného doprovodu vodičů koní.

Jedna skupina raftuje, druhá jezdí na koních, odpoledne se vystřídají.

Přistáváme :- (... škoda, bylo to fajn, pomáháme osádkám všech třech raftů vystoupit na břeh a vytáhnout loď na břeh. Všichni se setkáváme na cestě u mostu, pod kterým jsme před chvílí proplouvali. Šťastní a plní dojmů svlékáme záchranné vesty, loučíme se s našimi lodivody, kteří musí vše naložit do auta, přichystat na odpoledne pro druhou skupinu a čvachtáme si to pěšky do chaty na oběd. Jen co dojdeme, už se druhá skupina chystá na svou plavbu. Do „přístaviště“ se přesouvají

na koloběžkách stejně jako ranní polovina. Po chvíli příprav je jasné, že Terežka s Kristýnkou jízdu na koloběžkách nezvládnou, a tak si je berou na koloběžky Jirka s Davidem. Holky si jízdu náležitě užívají ostatní děvčata tiše závidí :-))

Kristínku a Terežku vezou šikovní kluci, až k místu nalodění na rafty

Jak jste již pochopili, první skupina plující dopoledne po řece má na programu odpolední vyjížďku na koních. Na doplněnou .... Mnozí z nás, kteří ještě na raftu nepluli při pohledu na již zmíněnou peřej nebyli si jisti, že ve zdraví skončí jejich vodácké dobrodružství. Avšak, jakmile z loď vystoupili, jučali - výskali a nejraději by si plavbu ještě jednou zopakovali a ne jednu peřej, ale dvě, tři ..... :-)))

Po návratu všech do chaty jsme v rámci odpoledního klidu (opravdu jsme ho potřebovali), uspořádali oslavu Ráďových narozenin. Jeho mamča nachystala na oslavu řadu sladkých i slaných dobrot, a tak jsme při oslavě a mlsání nabírali síly, protože ... POZOR!!!! Adrenalinový víkend ještě nekončí. Vedoucí připravují ještě před večerí hru v okolí chaty s vysílačkami, které měly mezi našimi Nadějkami velký úspěch na letním táboře.

Hlásím splnění úkolu !!!

Hrajeme hru s vysílačkami ... luštíme - vysíláme

Opět jsou všichni rozděleni do dvou skupin. Jedna skupina plní úkoly lehčí a druhá skupina měla vyšší *level* obtížnosti. Závodníci jsou vysíláni na trasu po jednom nebo po dvou, vybaveni vysílačkami. Prochází jednotlivými stanovišti a hlásí vysílačkou plnění jednotlivých úkolů. Tato činnost nám trvá až do večere. Po večerí jdeme sbírat dřevo do lesa na oheň, musíme sběrače krotit, neb by ze dřeva navršili egyptskou pyramidu:) A jde se hrát podvečerní fotbalík na louku před chatu. Ti co nehrají, mezi tím nachystají a zapálí oheň. Fotbaloví nadšenci, nejen kluci, ale i holky běhají za balonem a **svádí lýtý boj ve snaze dát soupeři gól ...**

Adrenaliňák ...

... až do doby než jedna ze střel na branku skončila v ohradě u divočáků :) Kdo nám ho vyloví a uteče lýtým divočákům? :) Michal se obětoval a pokračujeme ve hře, dokud jedno z družstev nerozhodne „mač“ ve svůj prospěch, zatím je to 2: 2.

Hrstka „paličů“ rozpaluje táborák, aby se dostatečně rozhořel než zpocení „čutálisti“ dohrají svůj vítězný či prohraný zápas. Na balón už stejně není pomalu vidět, oheň hezky hoří a hřeje, tak se u něj všichni scházíme, koukáme do uhlíků a povídáme si. Hrajeme slovní hru, a taky pějeme píseň dokola, což nás hrozně baví. Den byl dlouhý, únava je znát, tak se rozcházíme na kutě.

Budíček na neděli jsme posunuli o 1/2hod. později a tentokrát i bez rozsvičky. Po snídani nás čeká pěší 2km pochod do Sluňákova, kde máme objednána kola k zapůjčení. Kdo jezdit umí dostává přiděleno kolo, zbývající menší část jde zase pěšky zpět do chaty. Kolisti vyjeli na trasu, ze které se vrátí do Lovecké chaty a po obědě a sbalení svých věcí sednou opět na kola a cestu na zpět domů si ještě příjemně jízdou. Vrátili kola ve Sluňákově a zbytek cesty na MHD dojdou pěšky.

Dopolední projížďka se letos neobešla bez malého karambolu. Kolem naší skupiny projížděli jiní cyklisté a nepřizpůsobili rychlost i obezřetnost místu, kde nás předjížděli a jeden cyklista z této skupiny se střetl s naším. Zaklesli se do sebe a spadli, přičemž oba utrpěli poranění kolene. Naše zdravotnice poskytla oběma ošetření. Muž, jež nehodu zavinil, se nám omlouval a zajímal se o zdravotní stav našeho cyklisty. Náš účastník nehody se chtěl již vrátit zpět, což jsme respektovali a za doprovodu dospěláka dojeli zpět k chatě, kde celou událost pořádně zapili ... kofolou :) a povídali si na sluníčku, než dorazila pěší skupina a těsně před obědem i cyklisté.

Po obědě začali řidiči doprovodných vozidel nakládat zavazadla a klubový materiál, mezitím již všichni Nadějáci odešli směr domov. Pokud vám vaše ratolesti doma neřekli co všechno snědli o víkendu, zkusím si na všechny dobroty vzpomenout za ně: obložený talíř, párky, hovězí vývar, gulášovka, rizoto, rybí prsty s bramborem, pečené drůbeží maso se šunkou a sýrem a hranolkami s tatarskou. Na pití si každý mohl koupit kofolu, či jiné limonády, džus, apod., třeba i laskominy, jako marlenku :) Veškeré mlsání jsme zakončili opět ve vlaku ..... kávičky, dortíky :))

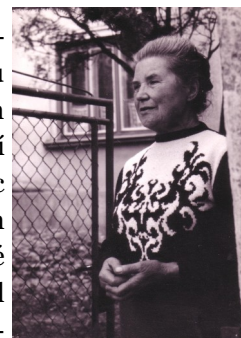
Třebovický koláč ...

Rok se sešel s rokem a naši mladí Nadějáci opět vystupují na pódiu Třebovického koláče se sympatickými členy **Slezského souboru Heleny Salichové**. Rádi jsme přijali nabídku a pokračovali ve vzájemné spolupráci, vždyť letos jsme již absolvovali jedno společné vystoupení na plesu „Porubál“.

Dovolím si pár slov k názvu souboru. Proč Helena Salichová?

Významná slezská spisovatelka, malířka a grafička, sběratelka folklóru se narodila 25. 4. 1895 v Kyjovicích na Opavsku, jako jedno ze tří dětí řídícího učitele Josefa Salicha. Otec byl velkým vlastencem, zapáleným pro ochotnické divadlo a hudbu. Své dceři od raného dětství vštěpoval lásku ke kulturním hodnotám. Největší vliv na duchovní růst malé Heleny však měla její chůva Hana Proská. Svým vyprávěním, písněmi a obrázky před ní otevírala bohatost života, ale i těžkosti a bídu obyčejných chudých lidí v Kyjovicích a širokém okolí.

Helena Salichová pak celý život neúnavně pracovala ve svém domě v Polance nad Odrou, až do posledních dnů svého života. Se svou obcí a přáteli oslavila své 80. narozeniny, ale brzy na to těžce onemocněla a 2. července 1975 v ostravské nemocnici zemřela.

Obyvatelé Polanky si osobnosti a díla Heleny Salichové stále váží a není pro ně jen minulostí, což dokladuje i práce dětských folklórních souborů Základní umělecké školy „Krasničanek“ a „Třebovjaček“. Tyto taneční soubory ožívají národopis Slezska pro současnost. Na odkaz Heleny Salichové navazuje i „Slezský soubor Heleny Salichové“. Nadále jsou tak uchovávány kroje, písně, tance a zvyky slezského lidu, kterému věnovala Helena Salichová celý svůj život. (... ti zvědavější z vás, najdou více na internetu)

Vrátíme se k vlastnímu průběhu akce v Třebovickém parku. Naše sdružení působilo v parku od soboty, měli jsme stánek, který pořadatelé nazvali „zábavný koutek s Nadějí pro všechny“. Přemýšleli jsme, jaké aktivity připravíme pro děti návštěvníků „koláče“. Nakonec zvítězili, ty loňské: hledání bonbónu v luštěnině, hádání předmětů hmatem, hraní pexesa.

Třebovický koláč

Tyto aktivity jsme doplnili o skákacího panáka, chození po

laně, hledání předmětů ve víčkách a zatloukání hřebíků. Poslední jmenované se stalo velmi oblíbenou činností nejen u kluků ba naopak. Z

děvčat se vyklubaly velice zdatné zatloukačky a myslím, že byly v této činnosti i šikovnější. Na mé otázky, kdo je naučil této dovednosti, odpovídali v naprosté většině, že děda ..... kde jsme my tatínkové !!?? :-)

Chůze po laně

panáka či dávali do luštěniny bombóny k hledání. V neděli se nám osazenstvo stánku obměnilo a některé děvčata nahradily Věrka, Zuzka a Hanka.

Jsme nachystaní a čekáme na první návštěvníky

Měli jsme také nachystány výrobky k prodeji. Některé mamky se ještě v předvečer "koláče" sešly v klubovně, aby bylo více dárečků k prodeji a udělaly dobře, kupující měli z čeho vybírat. V sobotu obsluhovali stánek a aktivity Pavla a Pavla :), Magda, Pepina, Radka, Lenka a Jura. Hodně nám také pomá-

Pexeso a hádání předmětů hmatem :)

Naší odměnou byly hlavně úsměvy dětí .

Pro "NADĚJI" bylo vrcholem víkendového konání odpolední vystoupení naší mládeže společně se Slezským souborem Heleny Salichové. Sladkou tečkou pro účinkující byl obrovský Třebovický koláč.

Střípky z Výkonné rady

Začátek září byl ve znamení vrcholících příprav na Adrenalinový víkend, ladily se detaily. Sotva jsme se vrátili z "Adrenaliňáku", bylo potřeba se chystat na další významnou akci, a to podzimní slavnost Třebovický koláč.

Za Výkonnou radu, je třeba poděkovat členům, kteří byli ochotni pomáhat ve stánku (so-ne) nebo pomáhali i s výrobou předmětů k prodeji, nejen na Třebovickém koláči. Možno předběžně říci, že od počátku roku jsme utržili z prodeje necelých 8 000,- Kč, což je nezanedbatelná částka k podpoře naší činnosti.

Předpokládáme, že bychom se ještě mohli zúčastnit Vánočních trhů na Mítalu, který je organizuje pro neziskovky, resp. chráněné dílny. Poděkování patří i rodičům, kteří přivezli na vystoupení na Třebovickém koláči své mladé Nadějáky a přispěli, tak k úžasné a pohodové atmosféře na této akci.

S blížícím se termínem další akce „Podzimní prázdniny v Praze“, započaly její organizační přípravy. Počet osob doprovodu určíme až dle počtu přihlášených účastníků.

Přijali jsme nového člena, dobrovolnici Sabinku. Pomáhala nám již na letním táboře a rozhodla se dál pokračovat, tak doufejme, že s námi vydrží dlouho a pomůže nám s činností.

Na říjnové Valné hromadě (3. 10. 2014), budeme bilancovat uplynulé období. Výkonnou radou bude předloženo členům k diskusi nové znění stanov, které bylo ze zákona nutno změnit. Termín a program je na našich stránkách.